

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/135/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011878
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011878.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaných B. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovaného B. O. proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 17.06.2020 pod sp. zn. 1T/137/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania okresného prokurátora a obžalovaného B. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný B. O., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

si v presne nezistenom čase neoprávnene zadovážil a do 12.08.2018 do 13.25 hod. v byte č. X v bytovom dome na D. ulici č. XXX/XX v W., v spálni, v komode, v tmavomodrej ponožke, ktorá sa nachádzala v žltej igelitovej taške, neoprávnene prechovával 4 ks igelitových vreciek s tlakovým uzáverom, v ktorých sa nachádzalo spolu 41 plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu o celkovej hmotnosti 10.271 mg, s koncentráciou účinnej látky heroín 7,9 % hmotnostných, čo predstavuje 811 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 41 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v hodnote 410,84 eur a 2 ks mikroténových vreciek oblepených lepiacou páskou hnedej farby do tvaru balíčkov, v ktorých sa nachádzal heroín s prímiesou kofeínu a paracetamolu o celkovej hmotnosti 97.734 mg, s koncentráciou účinnej látky heroín 7,3 % hmotnostných, čo predstavuje 7.135 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 357 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v hodnote 3.909,36 eur, pričom heroín je podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok.

Za tento trestný čin mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2, § 36 písm. j/,l/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4, ods. 5 Tr. zák. pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil i ochranný dohľad v trvaní 1 (jedného) roka.

Zároveň okresný súd oslobodil obžalovanú Q. O., nar. XX.XX.XXXX, spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galante pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, že

spoločným konaním s obžalovaným B. O. si v presne nezistenom čase neoprávnene zadovážili a do 12.08.2018 do 13.25 hod. v byte č. X v bytovom dome na D. ulici č. XXX/XX v W., v spálni, v komode, v tmavomodrej ponožke, ktorá sa nachádzala v žltej igelitovej taške, neoprávnene prechovávali 4 ks igelitových vreciek s tlakovým uzáverom, v ktorých sa nachádzalo spolu 41 plastových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom heroínu s prímесou kofeínu a paracetamolu o celkovej hmotnosti 10.271 mg, s koncentráciou účinnej látky heroín 7,9 % hmotnostných, čo predstavuje 811 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 41 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v hodnote 410,84 eur a 2 ks mikroténových vreciek oblepených lepiacou páskou hnedej farby do tvaru balíčkov, v ktorých sa nachádzal heroín s prímесou kofeínu a paracetamolu o celkovej hmotnosti 97.734 mg, s koncentráciou účinnej látky heroín 7,3 % hmotnostných, čo predstavuje 7.135 mg absolútneho heroínu, čo zodpovedá minimálne 357 obvykle jednorazovým dávkam drogy, v hodnote 3.909,36 eur, pričom heroín je podľa prílohy č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do I. skupiny omamných látok, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 416-424 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný B. O. i okresný prokurátor, ktoré následne obaja odvolatelia aj náležite písomne odôvodnili.

Obžalovaná Q. O. odvolanie proti rozsudku nepodala.

Obžalovaný B. O. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu namietal výlučne výrok o uloženom treste, považujúc ho za príliš prísny s poukazom na to, že doposiaľ nebol súdne trestaný a ani priestupkovo prejednávaný a preto žiadal, aby odvolací súd pristúpil k jeho zníženiu.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania namietal tak oslobodzujúcu časť rozsudku vo vzťahu k obžalovanej Q. O. ako i výrok o treste vo vzťahu k obžalovanému B. O., považujúc ho za neprimerane mierny.

K oslobodzujúcemu výroku vo vzťahu k obžalovanej Q. O. prokurátor argumentoval nasledovne.

V danom smere poukazoval prokurátor na výpovede svedkýň Q. J. a W. J., z ktorých vyplýva, že byt na D. ulici v W. č. XXX/XX, ktorý obývali obžalovaní spoločne 2-3 roky, navštevovali rôzne osoby zovňajškom vyzerajúce ako drogové osoby, čo bolo potvrdené aj operatívnymi informáciami s tým, že v danom byte mala byť páchaná drogová trestná činnosť.

Heroín bol pri domovej prehliadke nájdený vo vrchnej zásuvke komody nachádzajúcej sa v spálni, teda nebol nijakým špeciálnym spôsobom ukrytý, o čom svedčí vyhotovená fotodokumentácia.

Na základe uvedených dôkazov možno s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou konštatovať, že obžalovaná Q. O. musela mať vedomosť o prechovávaní heroínu v byte, v ktorom bývala, v prvej hornej zásuvke komody v spálni. Na trestnú zodpovednosť spolupáchatel'a sa pritom nevyžaduje, aby tento naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, čo v okolnostiach prípadu znamená, že nemusia existovať priame dôkazy, že Q. O. heroín aj osobne predávala konzumentom, prípadne, že na zaistených vreckách s drogou by sa nevyhnutne musela nachádzať aj jej DNA, inak jej nemožno pričítať prechovávanie, ale stačí, ak sa dopustí aspoň časti konania, ktoré v spojení s konaním iného spolupáchatel'a už naplní všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu. Prokurátor zastáva názor, že v konaní bolo jednoznačne preukázané zadováženie a prechovávanie heroínu aj obžalovanou Q. O., a to jej aktívnym konaním, ktoré spočívalo v tom, že umožnila heroín uskladňovať neukrytý v jej obydli na takom mieste, že o ňom jednoznačne musela vedieť a rovnako umožnila s heroínom v jej obydli manipulovať, vážiť ho a pod. a osobám, ktoré chodili heroín nakupovať, umožnila vstup do jej obydli, kde mali nákupy prebiehať.

Medzi spolupáchateľmi je možné, že každý vykoná konanie, ktoré by samo osebe bolo trestným činom, alebo je možné, že si úlohy rozdelia tak, že ich aktivita iba vo svojom súhrne vyvolá naplnenie všetkých znakov trestného činu. Nevyžaduje sa, aby konanie spolupáchateľov bolo rovnocennej povahy a stačí, ak trestná činnosť vo svojom súhrne predstavuje konanie napĺňajúce príslušné ustanovenie Trestného zákona.

V každom prípade, ak by aj súd bol názoru, že obžalovaná O. iba umožnila uskladnenie drog v jej obydľi, ani v takom prípade by nebol daný dôvod na oslobodenie spod obžaloby, ale maximálne na posúdenie konania obžalovanej O. vo forme účasti.

Na oslobodenie spod obžaloby sa nevyžaduje existencia akýchkoľvek pochybností, že skutok spáchal obžalovaný, ale existencia pochybností rozumných. Ak bolo dôkazmi preukázané, že v byte, ktorý obývala Q. O. bol zaistený heroín v hodnote prevyšujúcej 4.000,- eur, pričom tento nebol nijak špeciálne ukrytý, byť navštevovali vo dne aj v noci rôzne osoby správaním a zovňajškom zjavne drogovu závislé, nie je možné rozumne usudzovať, že o zadovážovaní a prechovávaní drog nemala obžalovaná Q. O. žiadnu vedomosť, a teda, že by nebola naplnená subjektívna stránka predmetnej skutkovej podstaty. Vzhľadom na zaistenú digitálnu váhu s DNA B. O. na rovnakom mieste ako bol heroín je zrejmé, že v byte dochádzalo aj k váženiu drog a je úplne nepredstaviteľné, aby v tak malom priestore mohol drogovú trestnú činnosť vykonávať iba samotný obžalovaný B. O. bez spolupričinenia sa, vedomosti, súhlasu a teda i zavinenia obžalovanej O.. Naopak, z produkovaných dôkazov bolo v miere vylučujúcej rozumné pochybnosti preukázané, že obžalovaná O. musela mať vedomosť o drogovej trestnej činnosti páchanej v jej obydľi a musela mať i vôľu túto trestnú činnosť páchať, keď minimálne umožnila prechovávanie heroínu v jej spálni a umožnila manipulovanie s heroínom v jej obydľi, kde si ho chodili kupovať rôzne osoby aj v nočných hodinách.

K výroku o treste a ochrannom opatrení vo vzťahu k obžalovanému B. O. prokurátor uviedol nasledovné. Prokurátor v danom smere namietal priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Obžalovaný B. O. totiž urobil vyhlásenie viny po tom, ako bolo vykonané celé dokazovanie, kde bol v podstate nepriestrelnými dôkazmi usvedčený z drogovej trestnej činnosti v zmysle obžaloby. Obžalovaný O. učinil vyhlásenie viny tak bolo iba účelové, nemožno ho hodnotiť ako úprimné a nebol tak daný dôvod na priznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti. V žiadnom prípade však nebol dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby, keď je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že obžalovaný si zadovážil a prechovával heroín ako v súčasnosti najzávažnejšiu nelegálnu drogu na Slovensku, ktorý je nebezpečný svojou ťažkou návykovosťou a prevažne injekčnou formou podávania.

Z pohľadu prokuratúry sa nejaví spravodlivé a primerané, že súd za prechovávanie a zadováženie heroínu v hodnote viac ako 4.000,- eur, v množstve zodpovedajúcom takmer 400 obvykle jednorazovým dávkam tejto najnebezpečnejšej nelegálnej drogy (z čoho jednoznačne vyplýva i prvok obchodovania), páchatelovi nespolupracujúcemu s orgánmi činnými v trestnom konaní, zdržiavajúcemu aj hlavné pojednávajúce nezmyselnými návrhmi na doplnenie dokazovania (napríklad výsluch otca obžalovaného ako svedka, ktorý nebol svedkom žalovanej trestnej činnosti) a obštrukciami obhajoby (napríklad nedostavenie sa zvoleného obhajcu na pojednávanie z dôvodu dovolenky 27.02.2019, 05.02.2020 - neúčast' z dôvodu akútnej nevoľnosti bez potvrdenia od lekára, nedostavenie sa bez ospravedlnenia na pojednávanie 15.04.2020), mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Natíska sa rečnícka otázka, čím si takúto mieru ústretovosti, benevolencie a miernosti trestu páchatel drogového obzvlášť závažného zločinu zaslúžil? Tým, že ako invalidný dôchodca nepracoval, ale to mu nebránilo, aby sa radšej živil zadovážovaním, prechovávaním, vážením a predajom heroínu?

Na základe uvedeného prokurátor navrhol napadnutý rozsudok pre nesprávnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení v časti oslobodzujúceho výroku týkajúceho sa obžalovanej Q. O. zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie a v časti výroku o treste týkajúcom sa obžalovaného B. O. zmeniť tak, že súd uloží obžalovanému B. O. trest odňatia slobody v trvaní minimálne 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, ktorý je primeraný a spravodlivý za ním spáchanú trestnú činnosť. Výrok o ochrannom dohľade 1 rok v rozsudku súdu prvého stupňa prokurátor nenapáda.

Konanie na odvolacom súde :

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný B. O. prostredníctvom obhajcu uviedol, že samotné vyhlásenie o vine, ktoré urobil, urobil z dôvodu, že členka senátu, staršia pani ktorá tam bola, zomrela a po porade a obhajca mu vysvetlil, že by sa malo pojednávať s novým senátom. Nechcel robiť žiadne obštrukcie, preto urobil vyhlásenie o vine. Čo sa týka trestu aj trestu, i keď dali odvolanie

voči výške trestu, trest je primeraný vzhľadom na jeho osobu, doposiaľ nemá žiadny záznam v registri trestov a priestupkov, viedol riadny bezúhonný život. Čo sa týka výšky trestu ponecháva na rozhodnutie odvolacieho súdu, či mu tento zníži na 6 rokov a 8 mesiacov.

Obžalovaná Q. O. prostredníctvom obhajcu uviedla, že v celom spisovom materiáli nebol produkovaný žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o jej vine. Vedie slušný život, dodržiavala obmedzenia, ktoré jej boli uložené po prepustení z väzby. Preto navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla v zmysle písomných dôvodov odvolaniu vyhovieť, a to vo vzťahu k obžalovanej O. zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, vo vzťahu k obžalovanému O. navrhla uložiť nepodmienečný trest v trvaní 10 rokov so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom stráženia a jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní na to oprávnenými osobami, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania ktoré im predchádzalo a zistil, že tak odvolanie obžalovaného B. O. ako i okresného prokurátora sú nedôvodné.

K výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému B. O.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že pokiaľ ide o obžalovaného B. O., tento na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.06.2020 vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku, ktoré vyhlásenie bolo po zachovaní zákonného procesného postupu a po kladnom zodpovedaní otázok podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, súd nevykoná.

Takto sa výrok o vine vo vzťahu k obžalovanému B. O. stal právoplatný a nenapadnuteľný odvolaním, preto sa krajský súd výrokom o vine (ktorý ani nebol žiadnym odvolaním napadnutý) bližšie nezaoberal.

K výroku o vine vo vzťahu k obžalovanej Q. O.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovanej na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods.12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k správneému záveru o tom, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že predmetný skutok spáchal aj obžalovaná Q. O..

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia sú zrejmé úvahy okresného súdu prečo nepovažoval za dostatočné dôkazy vyprodukované počas prípravného konania a následne vykonané na hlavnom pojednávaní pre uznanie viny obžalovanej, s týmito úvahami sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Ani odvolací súd nemal na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní za bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že obžalovaná Q. O. sa dopustila predmetnej drogovej trestnej činnosti spoločne s obžalovaným B. O. tak, ako je jej kladené za vinu obžalobou okresnej prokuratúry, nakoľko v predmetnom trestnom konaní nebol produkovaný žiadny taký dôkaz, ktorý by jednotlivo a v súhrne ostatných dôkazov preukazoval vinu obžalovanej Q. O.. Totižto ani jeden zo svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní a ani žiadny iný dôkaz, ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, neusvedčoval obžalovanú z páchania predmetnej trestnej činnosti.

Skutočnosť (ako to namieta prokurátor), že obžalovaná žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným B. O. sama o sebe nepreukazuje to, že v si zaistené drogové látky spoločne s obžalovaným B. O. zadovážovala a následne tieto aj prechovávala v spoločnom obydľí bez toho, aby bol vo vzťahu k tomuto tvrdeniu vyprodukovaný aj iný dôkaz nasvedčujúci uvedeným skutočnostiam. Ak by sme pripustili fakt, že o drogách musela obžalovaná vedieť, nakoľko neboli v byte ukryté, ale boli nájdené pri domovej prehliadke na dostupnom mieste a preto aj obžalovaná musela mať o nich vedomosť a dopúšťala sa tým minimálne účasti na trestnom čine tým, že umožňovala ich prechovávanie v spoločnom obydľí, museli by sme pripustiť automaticky aj opačnú verziu a to tú, že ak by boli drogy v byte dôkladne schované, obžalovaná by bola ihneď vylúčená z novej participácii na tomto čine, čo však (v spojení s inými dôkazmi) nie je možné bez pochybností tvrdiť. Tak, ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa, pri predmetnej žalovanej trestnej činnosti sa vyžaduje z hľadiska subjektívnej stránky úmyselné zavinenie, ktoré však v konaní po vykonanom dokazovaní u obžalovanej preukázané nebolo. Napriek názoru vyslovenému v odvolaní okresného prokurátora, odvolací súd považuje vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obžalovanej O. za procesne nerelevantné z toho istého dôvodu, ako to učinil okresný súd pričom, navyše je potrebné uviesť, že tieto vykonané dôkazy (výpovede svedkýň, ktoré len všeobecne uvádzali, že do predmetného bytu chodili zovňajškom vyzerajúce drogové závislé osoby) nepredstavujú dôkaz takej procesnej sily, aby mohli byť usvedčujúcim dôkazom zo skutku, ktorý je obžalovanej kladený za vinu, pretože na preukázanie viny každého obžalovaného musia byť jednoznačné a nespochybnené dôkazy, ktoré bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností túto vinu preukazujú.

V danom prípade takéto bezpečné a ničím nespochybnené dôkazy voči obžalovanej O. neboli dané, krajský súd preto odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol, pretože oslobodenie obžalovanej okresným súdom spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c/ Tr. por. považuje za zákonné a správne.

K výroku o treste vo vzťahu k obžalovanému B. O.

Pri preskúmaní odvolaním napadnutého výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento výrok rozsudku je správny a zákonný.

Vo vzťahu k tomuto výroku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnej závere o tom, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a následný postoj obžalovaného k prejednávanej veci prichádza do úvahy mimoriadne zníženie trestu „analogicky“ podľa § 39 odsek 2 písm. d/, ods.4 Trestného zákona, keď správne vychádzal zo stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR zo dňa 27.06.2017 sp. zn. Tpj. 55/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 44/2017.

Okresný súd správne zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti odôvodnené jeho priznaním a oľutovaním spáchaného trestného činu, ako i tým, že pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti viedol riadny život (§§ 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona), a zároveň rovnako správne konštatoval absenciu akýchkoľvek priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Trestného zákona.

Základná zákonná trestná sadzba pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona predstavuje rozpätie od 10 do 15 rokov s tým, že po zákonnej úprave trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. (a teda pri prevahe poľahčujúcich okolností, ako je to v danom prípade) sa táto upravuje na rozsah 10-tich rokov až 13 rokov a 4 mesiace. Mimoriadnym znížením trestu podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona možno následne uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu takto upravenej trestnej sadzby, ktorého minimálna výmera je v danom prípade 6 rokov a 8 mesiacov.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd I. stupňa postupoval správne, keď obžalovanému, vzhľadom na jeho osobu (ktorý nemá v registri trestov ani v registri priestupkov žiadne záznamy) a účel trestu, uložil trest odňatia slobody skôr pri dolnej hranici trestnej sadzby mimoriadne zníženej postupom podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona, pretože takto uložený trest po vyhlásení o vine obžalovaného, prejavienia

ľútosti, aj s prihliadnutím na osobné pomery obžalovaného, zohľadňujúc pri tom dostatočne i fakt, že sa v danom prípade jednalo o prechovávanie drog - heroínu, ktorý je všeobecne považovaný za „tvrdú“ drogu spájanú s rizikom ťažkej závislosti (čo sa aj napriek námietkam prokuratúry bez zhodnotenia ostatných relevantných skutočností nemusí automaticky odzrkadliť vo vyššie uloženom treste odňatia slobody), zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

K odvolacím námietkam obžalovaného:

K prípadnému uloženiu trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby v rozsahu 6 rokov a 8 mesiacov odvolací súd len uvádza, že uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 8 mesiacov (a teda jeho mimoriadne zníženie o vyše 2 roky pod zákonom stanovenú hranicu) v sebe dostatočne odzrkadľuje všetky namietané skutočnosti (osobné pomery obžalovaného ako i jeho súčasný postoj k trestnej činnosti) pričom len dodáva, že obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu, ktorý je rozhodujúcim pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti. Uložený trest vo výmere 7 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody potom zodpovedá požiadavke individuálnej aj generálnej prevencie, pričom výmeru tohto trestu pri po jej mimoriadnom znížení považoval aj krajský súd s poukazom na osobu obžalovaného skôr za miernejšiu, v žiadnom prípade však nie za neprimeranú tak, ako to namietal obžalovaný v odvolaní.

K odvolacím námietkam prokurátora:

Postupom podľa § 321 odsek 1 písm. e/ Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažoval uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 7 rokov a 8 mesiacov odňatia slobody (aj napriek tomu, že obžalovaný pristúpil k vyhláseniu o vine v neskoršom štádiu konania) za neprimeraný, nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu veľmi starostlivo prihliadal ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu (bez akejkoľvek prípadnej modifikácie) stotožnil aj súd druhého stupňa. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.4 Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko má aj odvolací súd za to, že toto (v danom prípade miernejšie) diferenčné zaradenie jednak zodpovedá miere narušenia obžalovaného (s poukazom na jeho postoj k spáchanému trestnému činu, a tiež na tú skutočnosť, že sa takéhoto druhu trestnej činnosti dopustil vôbec po prvý krát - v tejto súvislosti vid'. aj R 23/1967) a tiež má za to, že z hľadiska možnosti nápravy obžalovaného v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bude jeho resocializácia lepšie zaručená.

Správny a zákonný je aj výrok, ktorým bol obžalovanému podľa § 76 ods. 1, 78 ods.1 súčasne uložený i ochranný dohľad v dĺžke trvania 1 (jedného) roka, nakoľko tento (výrok) má základ v zistenom skutkovom stave a právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako obzvlášť závažného zločinu.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutých výrokov rozsudku, odvolania obžalovaného a okresného prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.